

Når baby udebliver

Af Lone Carmel
familierådgiver og
terapeut. Kandidat i
pædagogisk psykologi,
er familierådgiver,
terapeut og tilbyder
virksomhedsrådgivning,
familierådgivning
og terapi.
www.relazion.dk

”Når børn ikke bare kommer, selvom man gerne vil og ønsker sig det, kan man let føle sig mindre værd.”

A skepot finder den perfekte mand og får et langt og lykkeligt liv. I de traditionelle gamle eventyr, hører vi dog ikke om de får børn. I de nyere eventyr, som blandt andet i Shrek, får han og Fiona til gengæld børn, mange børn og det giver sine humoristiske udtryk.

I virkelighedens verden, er der for mange mennesker ikke nogen prins eller prinsesse, og de får ikke altid en masse børn. Fokus er her på forældrene alene. Dels fordi det stadig er et emne med tabuer og dels fordi mange så også er alene om det, med alle de tanker, der hører til.

Selvom der er registreret 37 forskellige måder at definere en familie på, er det stadig mor, far og børn, der er idealerne i manges tanker. Det kan så ikke altid lade sig gøre. Måske har man ikke fundet den rette partner, eller måske kommer børnene ikke dumpende somovre hos naboen. I disse tider, er det prestigefuldt at have børn og at kunne få børn. Jo flere vi har, gerne 3 eller flere, des mere overskud synes vi at signalere.

Når to mænd der lever sammen ønsker sig et barn, kan det være meget problematisk at få hjælp til at blive forældre. De kan vælge at blive forældre sammen med lesbiske par, eller med kvinder der har valgt at blive alenemor. Det er et stort etisk problem som der ikke bliver talt om. Når jeg taler med disse mænd, finder mange af dem på andre muligheder. De ”låner” nogle børn, bliver voksen ven med et barn eller drager større omsorg for nevøer eller niecer. Måske er det biologien der stadig spørger i forhold til kvinder, som oftere virker mere opsatte og påvirkede, hvis de ikke kan få børn. På trods af det, kan det være en kæmpesorg for mænd og noget vi burde have mere fokus på.

Kvinder, der ikke kan få børn – enten fordi

de ikke har en mand, eller fordi de har svært ved at blive gravide, er også en smule tabubelagt. Når børn ikke bare kommer, selvom man gerne vil og ønsker sig det, kan man let føle sig mindre værd. Forskellige spørgsmål dukker op. Hvorfor fortjener jeg ikke at blive mor? Hvorfor kan alle andre få børn? Hvad er der galt med mig? Hvorfor er jeg ikke en rigtig kvinde?

Det er ofte en stor sorg og krise, som kan være meget vanskelig for andre at sætte sig ind i. Sorgen kan ofte være dobbelt, for det kan både handle om ikke at have en mand, og ikke at kunne få børn på en og samme gang. Det er drømme der braser.

Hvis du vælger hjælp udefra med en donor, er der alle de etiske overvejelser. Hvordan er det at sætte et barn i verden, uden en sociologisk far? Hvordan kan jeg betale, hvis jeg ikke kan få offentlig hjælp til behandling? Hvordan kan jeg klare det som alenemor? Er det i orden eller er det mest et egobehov? Udover alle overvejelserne om økonomi, er der de svære hormonbehandlinger, og tiden der skal afsættes til behandling. Siger man det på jobbet? Hvordan vil folk reagere?

Menstruationen der kommer hele tiden, er den værste fjende, som hver gang ødelægger forventningerne, hvis man er i behandling.

I den senere tid har tv og pressen sat fokus på donorbørn, og da det stadig er relativ udforsket emne, bliver det formentlig nemmere med tiden. Der kommer mere information, netværk og også mere fokus på de gode historier. Det kan være så hårdt at blive bedømt og moraliseret af omverdenen, hvis man vælger at få hjælp udefra. For som nævnt, er alle de etiske, praktiske og følelsesmæssige aspekter rigeligt at forholde sig til for den der vælger hjælp, når børnene ikke kommer dumpende. ●